

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE SI JUSTIȚIE SECȚIA
DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIA nr.3566

Dosar nr.506Q/X/2007

Ședința publică de la 25 X 20 09

Președinte:	X	- Judecător
	X	- Judecător
	X	- Judecător
	X	- Magis trat asistent

&&&

S-a luat în examinare recursul declarat de Agenția Națională de Administrare Fiscală împotriva sentinței civile a Curții de Apel București-X.

La apelul nominal s-au prezentat recurenta-pârâtă Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, reprezentată de consilierul juridic X și intimata-redamantă Societatea Comercială X, reprezentată de avocatul X.

Procedura completă.

Se prezintă referatul cauzei de către magistratul asistent care precizează că amânarea judecării la termenul anterior s-a făcut pentru ca recurenta să prezinte înscrisuri lămuritoare, referitoare la calitatea de reprezentant a persoanei care a semnat recursul.

Reprezentanta recurentei -pârâte depune la dosarul cauzei înscrisuri în sensul celor dispuse de instanță, care se comunică și reprezentantei părții adverse, în ședință publică.

Nemaifiind alte cereri de formulat, înalta Curte constată pricina în stare de judecată și acordă cuvântul în fond, solicitând părților să pună concluzii atât în privința aspectelor legate de legalitatea reprezentării recurentei la declararea căii de atac, cât și pe fond.

Pentru recurentă, consilierul juridic apreciază că persoana care a semnat cererea de recurs avea calitatea de reprezentant legal al Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Pe fond, solicită admiterea recursului și modificarea hotărârii pronunțate de Curtea de Apel București în sensul respingerii acțiunii și menținerea actelor administrative atacate, ca fiind temeinice și legale. Considera că sentința pronunțată de instanța de fond a făcut o aplicare greșită a legii în speță, iar soluția s-a bazat exclusiv pe raportul de experti/ii dispus în cauză, fără să țină seama de prevederile legale incidente la momentul controlului fiscal. Menționează că pentru fiecare sumă contestată s-au prezentat, pe larg, în cererea de recurs argumente în sprijinul admiterii căii de atac exercitate.

Avocatul intimat-reclamant S.C. X apreciază că recurenta-pârâtă nu și-a îndeplinit obligația de a lămurii aspectele referitoare a calitatea de reprezentant a persoanei care a semnat cererea de recurs, înscrisurile depuse nefiind concludente.

Pe fond, solicită respingerea recursului declarat de Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor și pe cale de consecință, menținerea hotărârii atacate ca legală și temeinică.

Prezintă argumente în combaterea fiecărui motiv de recurs și depune note scrise.

ÎNALTA CURTE

Asupra recursului de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele: Prin cererea de recurs înregistrată la 27 X 2004 pe rolul Curții de Apel București, reclamanta Societatea Comercială X a solicitat, în contradictoriu cu pârâta Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, anularea în parte a deciziei nr. X din X emisă de pârâtă, prin care a fost admisă în parte contestația formulată de reclamantă împotriva procesului verbal de control din X, solicitând exonerarea de la plata sumei de X.

Totodată, s-a solicitat și suspendarea executării deciziei atacate, precum și a procesului-verbal de control menționat împotriva cărora s-au exercitat căile de atac prevăzute de actul normativ în vigoare la data depunerii contestației.

Motivându-și acțiunea, reclamanta a arătat că prin decizia contestată, având ca obiect procesul-verbal încheiat de organele de control ale Ministerului Finanțelor Publice la 20 X 2003, a fost admisă în parte contestația pentru suma de X lei, reprezentând impozit pe profit,

precum și pentru sumele de X lei - majorări de întârziere și X lei - penalități de întârziere aferente.

Reclamanta a arătat că prin decizia contestată i-a fost respinsă ca neîntemeiată contestația în ceea ce privește suma totală în valoare de X lei reprezentând:

-impozit pe profit cu majorări de întârziere și penalități de întârziere aferente;

-TVA, cu majorări și penalități de întârziere aferente;

-taxe datorate fondului special pentru promovarea și dezvoltarea turismului cu majorări și penalități aferente, precum și suma de X lei, reprezentând:

-avans nejustificat acordat administratorului.

Reclamanta a considerat ca nelegală soluția de respingere de către pârâtă a contestației referitoare la capetele de cerer; privind impozitul pe profit, TVA, fondul special pentru promovarea și dezvoltarea turismului, majorări și penalități aferente acestora, precum și în ceea ce privește valoarea în lei a avansurilor acordate administratorului.

Totodată, reclamanta a solicitat suspendarea executării deciziei atacate și a procesului-verbal de creanță, în baza căruia a fost începută executarea silită.

Prin încheierea din 30 X 2005 a fost respinsă cererea de suspendare a executării deciziei atacate, reținându-se că nu au fost dovedite condițiile legale pentru dispunerea acestei măsuri.

Curtea de Apel București, prin sentința nr. X /3 X 2006, a respins acțiunea, ca neîntemeiată, reținând, în esență, că actele administrative atacate sunt legale și temeinice.

Impotriva acestei sentințe pronunțate de Curtea de Apel București a formulat recurs reclamanta S.C. X.

Prin decizia nr. X din 21 X 2007, Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția contencios administrativ și fiscal a admis recursul, a casat sentința pronunțată și a trimis cauza spre rejudecare la aceeași instanță.

Rejudecând cauza în fond după casare, Curtea de Apel București a pronunțat sentința civilă nr. X din 21 X 2008 prin care a admis în parte, contestația formulată de reclamantă în contradictoriu cu pârâta Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, anulând în parte decizia nr. X/2004 emisă de Agenția Națională de Administrare Fiscală și procesul verbal de control X din 20 X 2005 al Direcției Generale de Soluționare a Contestațiilor din Ministerul Finanțelor Publice și reținând că reclamanta are următoarele obligații fiscale:

- X lei (ROL) majorări de întârziere ca anulate pentru impozitul pe profit;
- X lei (ROL) penalități de întârziere aferente impozitului pe profit;
- X lei (ROL) fond special turism;
- X lei (ROL) majorări de întârziere aferente fondului special de turism
- X lei(ROL) penalități de întârziere aferente fondului special de turism.

Prin aceeași sentință, intimata a fost obligată la X lei (RON) cheltuieli judiciare către reclamantă.

Pentru a pronunța o asemenea soluție, instanța de fond a reținut concluziile raportului de expertiză contabilă întocmit în cauză, precum și faptul (a pe timpul controlului a fost achitată suma de X lei (ROL) în temeiul art 18 din Legea nr. 554/2004, republicata.

Impotriva sentinței pronunțate de Curtea de Apel București a declarat recurs pârâta Agenția Națională de Administrare Fiscală (A.N.A.F.) - Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor .

Cererea de recurs a fost întemeiată în drept pe dispozițiile art. 4 pct.7 și 9 și pe cele ale art. 304¹ Cod procedură civilă, iar în motivarea ei s-a subliniat că urmare unei interpretări greșite a prevederilor legale incidente și a însușirii concluziilor expertului contabil desemnat în cauză, instanța de fond a admis în parte acțiunea și a anulat în parte decizia nr. X/2004 a A.N.A.F. și procesul-verbal de control din 20 X 2005 al Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din Ministerul Finanțelor. Pentru fiecare obligație fiscală stabilită în sarcina reclamantei de către autoritatea pârâtă și înlăturată de instanță, recurenta a arătat prevederile legale nesocotite de instanță, argumentând în mod detaliat de ce se impune admiterea recursului.

Inainte de a examina motivele de nelegalitate invocate de recurentă, în temeiul art. 161(1) Cod procedură civilă, înalta Curte de Casație și Justiție, din oficiu, a pus în discuția părților în ședința publică de la 30 X 2009 necesitatea ca reprezentantul recurentei să depună la dosar mandatul în baza căruia directorul general adjunct X a declarat și semnat recursul împotriva sentinței civile nr. X/21 X 2008 a Curții de Apel București.

Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin reprezentant consilier juridic, a răspuns acestei solicitări depunând la dosar Ordinul Președintelui acestui organ de specialitate al administrației publice centrale

nr. X/ 2007 de aprobare a Regulamentului de organizare și funcționare a aparatului propriu al Agenției Naționale de Administrare Fiscală, Regulamentul în discuție și H.G. nr. 495/23 mai 2007 (privind organizarea și funcționarea A.N.A.F.), apreciind că toate acestea sunt de natură a valida cererea de recurs semnată de directorul general al acestei autorități.

Pentru considerentele ce se vor arăta în continuare, Inalta Curte de Casație și Justiție constată că apărările A.N.A.F. în privința mandatului cerut în conformitate cu prevederile art. 161(1) Coc procedură civilă nu pot fi primite, astfel că devin incidente dispozițiile a lin. (2) al aceluiași text legal.

Potrivit H.G. nr. 495/23 mai 2007 (în vigoare la data exercitării căii extraordinare de atac de față), mai exact potrivit art. 12(7) din acest act normativ: „Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală reprezintă Agenția Națională de Administrare Fisa la în relații cu terții”, iar potrivit alin.(8) al aceluiași articol: „Prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală unele atribuții pot fi delegate vicepreședinților, secretarului general și persoanelor cu funcții de conducere din compartimentele de specialitate. *Prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală se vor preciza limitele și condițiile delegării*”.

În Regulamentul aprobat prin Ordinul n. 2187/2007 sunt arătate la art. 7 atribuțiile specifice directorului general, printre acestea la alin.(3) fiind prevăzut că: „semnează acte cu caracter juridic necesare reprezentării Agenției Naționale de Administrare Fiscală sau statului român în procesele afin te pe rolul instanțelor [...]”.

Conform art. 9(1) din același Regulament, *directorul general adjunct care coordonează activitatea de reprezentare în fața instanțelor*, îndeplinește toate atribuțiile și sarcinile directorului general, în lipsa acestuia, iar în conformitate cu art. 9(7) *directorul general adjunct tomnează actele prin care se asigură reprezentarea în fata instanțelor a Agenției Naționale de Administrare Fiscală*,

Argumentația folosită de recurentă pentru a suplini lipsurile privind dovada calității de reprezentant a persoanei care a declarat și semnat cererea prin care s-a exercitat calea extraordinară de atac a recursului nu este însă una pertinentă.

Din H.G. nr. 495/2007 rezultă în mod clar ca atribuția declarării și semnării recursului revine președintelui A.N.A.F, desigur acesta poate delega unele atribuții (eventual și pe aceea a promovării unei căi de atac), *prin ordin*, persoanelor care ocupă funcțiile publice prevăzute în art. 12(8) din hotărârea de guvern.

Așa cum însă, în mod explicit se statuează prin norma mai sus indicată, în ordinul de delegare se precizează limitele și condițiile delegării.

Actul depus la fila X din dosarul de recurs, respectiv Ordinul nr. X prin care șeful Serviciului Judiciar din cadrul Direcției Generale Juridice – X - a fost numit în funcția publică de conducere de director general adjunct al aceleiași direcții generale, nu tine loc de delegare în sensul art. 12 din H.G. nr. 495/2007.

Trimiterile la Regulamentul aprobat prin Ordinul nr. 2187/2007 nu pot fi acceptate atâta vreme cât normele invocate se referă la semnarea de „acte cu caracter juridic necesare reprezentării Agenției Naționale de Administrare Fiscală” și la semnarea de „acte prin care se asigură reprezentarea în fața instanțelor a Agenției Naționale de Administrare Fiscală”.

Pe de o parte conținutul acestor norme este extrem de precis, iar pe de altă parte nu se poate admite ca printr-o normă de rang inferior să se modifice o prevedere dintr-un act normativ cum este H.G. nr. 495/2007 și cu atât mai mult prevederile Codului de procedură civilă (art. 67 și urm.).

În aceste condiții, pentru cele arătate, Înalta Curte va anula recursul pentru lipsa dovezii calității de reprezentat a persoanei care a exercitat calea extraordinară de atac în discuție, iar ca urmare motivele de nelegalitate invocate nu vor mai face obiectul controlului judiciar.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Anulează recursul declarat de Agenția Națională de Administrare Fiscală împotriva sentinței civile nr. X din 21 X 2008 a Curții de Apel București.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 25 iunie 2009.

**JUDECĂTOR,   JUDECĂTOR,   JUDECATOR,
MAGISTRAT**